

Rzeszów, 2 sierpnia 2024 r.

dr hab. Paweł Kuca, prof. UR

Zakład Systemów Politycznych i Medialnych

Instytut Nauk o Polityce

Uniwersytet Rzeszowski

Ocena dorobku naukowo-dydaktycznego dr Barbary Brodzińskiej-Mirowskiej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach, przygotowana na zlecenie Rady Dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

Ocena dorobku naukowego dr Barbary Brodzińskiej-Mirowskiej została przygotowana na podstawie przesłanej dokumentacji, która zawiera następujące elementy: autoreferat i wykaz osiągnięć stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny w wersji drukowanej, a także wersje elektroniczne wniosku przewodniego, dyplomu doktorskiego, autoreferatu i wykazu osiągnięć naukowych, publikacji wchodzących w skład cyklu wskazanego jako osiągnięcie naukowe w przewodzie habilitacyjnym, pozostałych publikacji, danych bibliometrycznych, informacji dotyczących stażu naukowego, wyróżnień za osiągnięcia naukowe oraz oświadczeń współautorów publikacji.

Recenzja składa się z następujących części:

1. Podstawowych informacji dotyczących życiorysu zawodowego Habilitantki
2. Oceny osiągnięcia naukowego zgłoszonego w przewodzie habilitacyjnym
3. Oceny pozostałych osiągnięć naukowych i badawczych
4. Oceny dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego
5. Wniosku końcowego.

1. Podstawowe informacje dotyczące życiorysu zawodowego Habilitantki

Dotychczasowa droga zawodowa dr Barbary Brodzińskiej-Mirowskiej jest związana z Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu. W roku 2007 uzyskała Ona na Wydziale Politologii i Stosunków Międzynarodowych tej uczelni stopień magistra politologii na podstawie pracy magisterskiej „Aktywność polityczna kobiet na szczeblu lokalnym na przykładzie Rady Miasta Torunia”. Praca została przygotowana pod kierunkiem dra hab. Piotra Pawełczyka. Następnie w roku 2011 dr Barbara Brodzińska-Mirowska, na tym samym wydziale, uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce. Podstawą uzyskania stopnia była rozprawa doktorska „Marketing międzywyborecy jako konsekwencja profesjonalizacji komunikacji politycznej”. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. Marek Jeziński, a recenzentami dr hab. Mariusz Kolczyński z Uniwersytetu Śląskiego i dr hab. Piotr Grochmalski z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika. Co warte podkreślenia, rozprawa otrzymała wyróżnienie Rady Wydziału.

Od roku 2011 Habilitantka jest pracownikiem naukowym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Początkowo, w latach 2011-2019, była zatrudniona w Katedrze Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej Wydziału Politologii i Studiów Międzynarodowych, a następnie w Katedrze Komunikacji, Mediów i Dziennikarstwa na Wydziale Filozofii i Nauk Społecznych.

2. Ocena osiągnięcia naukowego zgłoszonego w przewodzie habilitacyjnym

Jako osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 219 ustawy z 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Habilitantka wskazała cykl publikacji powiązanych tematycznie pod zbiorczym tytułem „Wielowymiarowe komunikowanie polityczne polskich partii politycznych w dobie czwartej ery komunikacji”. Cykl stanowi trzynaście publikacji naukowych o zróżnicowanym charakterze. Są to trzy monografie oraz artykuły w czasopismach naukowych i rozdziały w pracach zbiorowych. Sześć publikacji ma charakter angielskojęzyczny, większość z nich została wydana w wydawnictwach lub czasopismach zagranicznych (m.in. Wydawnictwo Palgrave MacMillan, „Czech Journal of Political Science”, „Romanian Journal of Political Science”). Osiem publikacji ma charakter współautorski, jest efektem prac w zespołach badawczych, pięć publikacji ma charakter jednoautorski. W publikacjach współautorskich Habilitantka precyzyjnie określa udział własny w ich przygotowaniu. Przedstawione w cyklu publikacji badania obejmują długi okres czasu. Pierwsze wyniki ukazały się w roku 2013 i 2014, a intensyfikacja prac nastąpiła w latach 2019-2023.

W skład wspomnianego cyklu wchodzi następujące publikacje:

- 1) Brodzińska-Mirowska B., Jacuński M. (2022). *Partie polityczne w obliczu kryzysu zaufania społecznego. Perspektywa komunikacyjna*. Warszawa: Wydawnictwo Sejmowe. Udział Habilitantki to oprócz założeń merytorycznych całości, rozdziały dotyczące ewaluacji perspektyw komunikacyjnych partii politycznych, reputacji politycznej w obszarze komunikacji politycznej i aktywności komunikacyjnej partii politycznych w kontekście budowania relacji.
- 2) Jacuński M., Brodzińska-Mirowska B., Pacześniak A., Winławska M. (2021). *Party Organization and Communication in Poland*. Londyn: Palgrave MacMillan. Dr Barbara Brodzińska-Mirowska jako współautorka miała udział w opracowaniu założeń monografii, jej struktury. Przygotowała także m.in. część rozdziału dotyczącego zmian środowiska komunikacyjnego, kwestie dotyczące potencjału komunikacyjnego partii politycznych, komunikacji wewnętrznej, a także fragment rozdziału podejmujący tematykę relacji partii politycznych z mediami.
- 3) Winławska M., Brodzińska-Mirowska B. (2016). *Niewykorzystane szanse? Partie polityczne w działaniu*. Toruń: UMK. Habilitantka miała udział w realizacji badań na potrzeby monografii, podjęła tematy dotyczące partii politycznych w obliczu zmian komunikacji politycznej, relacji między centralną i regionalną organizacją partii w odniesieniu do autonomii i współzależności, adaptacji partii politycznych do zmian w komunikacji, opinii członków partii politycznych na temat różnych aspektów komunikacji.
- 4) Brodzińska-Mirowska B. (2022). *Druga fala kryzysu komunikacji politycznej w dobie mediatyzacji*. „Athenaeum. Polskie Studia Politologiczne”, vol. 73(1), s. 65-80. Artykuł ma charakter eksploracyjny. Autorka koncentruje się w nim na analizie przejawów i elementów charakterystycznych dla drugiej fali kryzysu w komunikacji politycznej.
- 5) Brodzińska-Mirowska B. (2023). *Political Reputation As an Analytical Category in Political Communication. A Comparative Analysis of the Political Reputations of the Civic Platform–Polish People’s Party and the United Right in Poland*, „Czech Journal of Political Science”, vol. 3, s. 161-183. W artykule Autorka podjęła badania dotyczące znaczenia reputacji politycznej w komunikowaniu politycznym. Zagadnienie to analizuje na przykładzie koalicji rządzących w Polsce w latach 2007-2023. Badania dotyczą kompetencji komunikacyjnych, a także określenie czynników, które miały wpływ na poziom reputacji poszczególnych koalicji.
- 6) Jacuński M., Brodzińska-Mirowska B., Pacześniak A., Winławska M. (2019). *On the media’s role and dichotomy perception in mediated political communication. Empirical study*

of political party elites in Poland. „Romanian Journal of Political Science”, vol. 19(1), s. 4-32. Obszar badawczy artykułu dotyczy roli mediów w komunikowaniu politycznym. Podstawą tekstu są badania empiryczne, przeprowadzone metodą wywiadów pogłębionych wśród pięćdziesięciu dziewięciu czołowych przedstawicieli sześciu partii politycznych w Polsce. Badania dotyczyły m.in.: konsekwencji mediatyzacji polityki, wpływu mediów, relacji z mediami, roli mediów w procesie komunikacji i przejawów paralelizmu politycznego.

7) Brodzińska-Mirowska B., Winclawska M. (2019). *Why Party Members Matter? The Concept of High-quality Membership in Polish Political Parties: Communicational and Organizational Potential*. „Czech Journal of Political Science”, vol.1, s. 3-21. Autorki koncentrują się w artykule na koncepcji członkostwa wysokiej jakości w odniesieniu do partii politycznych. Wskazują na czynniki, które powinny być brane pod uwagę przy budowaniu takiej koncepcji. Udział Habilitantki to m.in. praca przy koncepcji, metodologii i strukturze tekstu, a także opracowanie wyników badań wykorzystanych w publikacji.

8) Brodzińska-Mirowska B. (2019). *Profesjonalizacja komunikacji politycznej w dobie mediatyzacji: wyzwania koncepcyjne i badawcze*. „Athenaeum. Polskie Studia Politologiczne” vol.62, s. 193-209. W ramach artykułu została podjęta analiza profesjonalizacji komunikacji politycznej w obliczu przekształceń, które wynikają z procesu mediatyzacji. Punktem wyjścia było założenie, że profesjonalizacja kampanii wyborczych nie oznacza profesjonalizacji komunikowania politycznego w ogólnym kontekście. Autorka przedstawia w artykule propozycję indeksu profesjonalizacji komunikacji politycznej.

9) Winclawska M., Pacześniak A., Brodzińska-Mirowska B., Jacuński M. (2021). *Party management from the perspective of party members: evidence from Poland. Problems of Post-communism*, vol. 68(4), s. 315-326. Problem badawczy artykułu dotyczy problematyki zarządzania organizacjami partyjnymi z perspektywy członków partii. W ramach analizy autorzy wykorzystali koncepcję zarządzania partycypacyjnego. Podstawą badań empirycznych było ponad 2500 ankiet przeprowadzonych w latach 2016-2018 wśród członków sześciu partii politycznych w Polsce. Habilitantka uczestniczyła w opracowaniu założeń merytorycznych artykułu, wprowadziła kategorię zarządzania partycypacyjnego do ram teoretycznych publikacji.

10) Brodzińska-Mirowska B. (2018). *Porażka wyborcza w dobie profesjonalizacji: o konieczności zmiany perspektywy w komunikowaniu politycznym*, [w:] *Anatomia porażki wyborczej*, red. A. Pacześniak. Warszawa: Wydawnictwo Sejmowe. Autorka analizuje

komunikację polityczną w kontekście porażek wyborczych, przyjmując jednocześnie perspektywę strategicznego podejścia do komunikowania. W artykule przyjęto założenie, że porażka wyborcza to sprawdzian dla funkcjonowania organizacji. Autorka bada kilka kwestii, m.in.: 1. Jakie wyzwania komunikacyjne generuje porażka wyborcza. 2. Czym charakteryzuje się profesjonalna komunikacja po porażce wyborczej? 3. Co charakter błędów komunikacyjnych popełnianych w kampanii wyborczej mówi o profesjonalizacji komunikacji politycznej?

11) Brodzińska-Mirowska B. (2014). *Unfulfilled expectations(?): Political Communication on the Internet in the Era of Professionalization*. e-Politikon, vol. 9, 43-64. Obszar badawczy artykułu obejmuje proces komunikowania politycznego w kontekście wdrażania nowoczesnych technik komunikacyjnych. Autorka koncentruje się na specyfice komunikacji politycznej w XXI w., której elementem jest szybki rozwój nowoczesnych technik komunikacyjnych, przy jednoczesnym spadku zaufania do rządów, partii politycznych i instytucji państwowych.

12) Brodzińska-Mirowska B., Winclawska M. (2018). *Partie polityczne w dobie wyzwań w obszarze komunikacji: wewnętrzna komunikacja polityczna w perspektywie członków ugrupowań politycznych* [w:] *Oblicza komunikacji, polityka, instytucje publiczne, biznes*, red. A. Bąk-Szołucha, Ł. Kubisz-Muła. Bielsko-Biała: Wydawnictwo Naukowe Akademii Techniczno-Humanistycznej, s. 47-65. Obszar badawczy artykułu dotyczy wewnętrznej komunikacji ugrupowań politycznych. Punktem wyjścia do badań było założenie, że efektywna komunikacja z członkami partii politycznych stanowi jeden z ważniejszych zasobów ugrupowań politycznych, dzięki czemu łatwiej mogą one mierzyć się z wyzwaniami w obszarze komunikowania i adaptować się do zmian w otoczeniu. Udział Habilitantki obejmuje opracowanie założeń artykułu, opracowanie wyników badań, opracowanie teorii dotyczącej komunikacji wewnętrznej i wyzwań komunikacyjnych.

13) Brodzińska-Mirowska B., Winclawska M. (2013). *Członkowie polskich partii politycznych o organizacji i funkcjonowaniu swoich ugrupowań. Wstępne wyniki badań* [w:] *Partie polityczne w Polsce i Europie. Struktury, organizacja, strategię w zmieniającym się świecie*, red. A. Pacześniak, M. Winclawska. Wrocław – Toruń: Echo Sp.oo./ Instytut Badań Polityczno-Prawnych, s. 197-222. W artykule zaprezentowano wyniki badań dotyczące funkcjonowania wybranych partii politycznych z województwa kujawsko-pomorskiego. Analizą objęto płaszczyznę organizacyjną i komunikacyjną funkcjonowania partii. Habilitantka jest współautorką założeń merytorycznych tekstu, a także części dotyczącej komunikacji w opinii członków poszczególnych ugrupowań politycznych.

Dr Barbara Brodzińska-Mirowska wskazała w swoim autoreferacie, że zagadnienia dotyczące komunikacji politycznej są przedmiotem Jej zainteresowań od początku pracy naukowej, a sama kategoria „komunikacja polityczna” jest kluczowa dla prowadzonych badań (s. 6). Publikacje wykazane jako główne osiągnięcie naukowe w przewodzie habilitacyjnym potwierdzają to założenie. Widać w nich konsekwencję w podejmowanych tematach badawczych, a także poszukiwanie nowych obszarów poszerzających zakres wiedzy o komunikowaniu politycznym.

Przedstawiony cykl publikacji stanowi spójną tematycznie analizę dotyczącą komunikacji politycznej, obejmującą szerokie uwarunkowania działań komunikacyjnych partii politycznych w Polsce, traktowanych jako organizacje komunikacyjne i ważni aktorzy systemu komunikacji politycznej (s. 7). Publikacje wskazane w omawianym cyklu podejmują zagadnienia dotyczące komunikacji politycznej w kilku głównych obszarach, które wzajemnie się uzupełniają i nadają im spójność badawczą. Dr Barbara Brodzińska-Mirowska wskazuje tu na: 1. Ewaluację perspektyw komunikacyjnych; 2. Komunikację zewnętrzną obejmującą stosunek do mediów, ocenę roli mediów w komunikacji, rolę ekspertów od komunikacji, wpływ mediów na reputację polityków i zaufanie do nich; 3. Funkcjonowanie struktur partyjnych i ich znaczenie dla komunikacji, reputację polityczną; 4. Komunikację wewnętrzną w kontekście oczekiwań członków partii politycznych, kwestie jakościowego członkostwa w partiach politycznych; 5. Wyzwania komunikacyjne w odniesieniu do drugiej fali kryzysu komunikacji politycznej (s. 9).

Oprócz konsekwencji tematycznej istotną kwestią dla całego cyklu publikacji są wspólne ramy metodologiczne. Jak już wspomniano, wskazane jako główne osiągnięcie naukowe publikacje są efektem badań i projektów badawczych realizowanych w dosyć długim okresie czasu. Habilitantka sformułowała dla zrealizowanych badań wspólny problem badawczy, który określiła w następujący sposób: Jak polskie organizacje partyjne adaptują się do wymagań i wyzwań czwartej ery komunikacji politycznej? (s. 8).

Pomocne w rozwiązaniu tak postawionego problemu badawczego były pytania badawcze, które dotyczyły obszarów analizowanych w publikacjach wykazanych jako główne osiągnięcie naukowe. Można tu odnotować: 1. W jaki sposób reprezentanci partii politycznych postrzegają rolę mediów w komunikacji politycznej? 2. Jak przedstawiciele organizacji partyjnych postrzegają rolę mediów dla procesu budowania reputacji politycznej? 3. Jakie zasoby w zakresie budowania reputacji politycznej posiadają partie polityczne? 4. Jaka reputację mają partie polityczne w wymiarze wewnętrznym i zewnętrznym? 5. Jak w dobie zmediatyzowanej

komunikacji politycznej członkowie partii politycznych postrzegają i oceniają jej bezpośrednie formy? 6. W jakich obszarach partie polityczne wykazują strategiczne podejście do procesu komunikacji? 7. Jakie są największe wyzwania komunikacyjne, które stoją przed partiami politycznymi? (s. 9).

Być może w stosunku do ogólnej koncepcji zbioru omawianych tekstów, w sposób bardziej całościowy należałoby wyeksponować założenia czwartej ery komunikacji, która została umieszczona jako kategoria spinająca w całość cykl publikacji. Habilitantka porusza to zagadnienie w publikacjach (np. w artykule oznaczonym numerem 4), wątki dotyczące tej kwestii omawia też w autoreferacie (s. 8, 11, 20, 24).

Zagadnienia podejmowane w załączonych publikacjach są omawiane na bazie szerokiej podbudowy teoretycznej. Warto też zaznaczyć, że istotną ich częścią były badania empiryczne, realizowane z wykorzystaniem różnych metod i technik badawczych. Były to zarówno obserwacje uczestniczące, analiza materiałów partyjnych, pogłębione wywiady indywidualne, wywiady zogniskowane, badania metodą PAPI, CAWI, CATI (s. 10). Świadczy to dobrym przygotowaniem Habilitantki do realizacji projektów badawczych.

Publikacje są osadzone w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach. Dr Barbara Brodzińska-Mirowska zaznacza w autoreferacie, że w swoich pracach badawczych poszukuje tematów, które są istotne z punktu widzenia rozwoju dyscypliny, a także pozwalają na analizę praktyk komunikacyjnych partii politycznych (s. 7). W tym fragmencie należy wskazać, że wielowymiarowość i wieloaspektowość podejmowanych tematów poszerza zakres wiedzy o funkcjonowaniu partii politycznych w Polsce jako organizacjach komunikacyjnych, dostarcza interesujących wniosków badawczych, wypełnia niektóre luki badawcze i jednocześnie stanowi punkt wyjścia do kolejnych badań w dynamicznie zmieniającej się praktyce komunikowania politycznego.

Podsumowując ten fragment oceny dorobku Habilitantki, należy wskazać, że cykl publikacji wskazany jako osiągnięcie naukowe zgodnie z ustawą prawo o szkolnictwie wyższym i nauce tworzy spójną całość, która merytorycznie stanowi istotny wkład w dyscyplinę nauki o komunikacji społecznej i mediach i może być podstawą do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych i badawczych

W wykazie osiągnięć naukowych Habilitantka wskazała łącznie ponad czterdzieści publikacji, w tym dwadzieścia pięć opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora (w tej grupie jest sprawozdanie, recenzja i wywiad o charakterze eksperckim, który dotyczy komunikacji politycznej). Duża część dorobku naukowego po uzyskaniu stopnia doktora koncentruje się wokół głównej osi zainteresowań naukowych Habilitantki, która dotyczy różnych aspektów komunikowania politycznego i stanowi kluczowe osiągnięcie naukowe w postępowaniu habilitacyjnym. Pozostała część publikacji dotyczy wątków, które jak określa dr Barbara Brodzińska-Mirowska, mają poboczny charakter jeśli chodzi o prace badawcze. Grupa ta obejmuje kilka obszarów: teoretyczne aspekty mediatyzacji, wyborcze komunikowanie polityczne oraz dyskursy medialne dotyczące prywatności (s. 27). W skład dorobku naukowego po uzyskaniu stopnia doktora, poza głównym cyklem wskazanym w ramach postępowania habilitacyjnego, wchodzi m.in. monografia autorska opublikowana na bazie rozprawy doktorskiej, dwie prace zbiorowe pod redakcją, w których Habilitantka była współredaktorką, współautorskie artykuły naukowe zamieszczone na łamach „Media and Communication”, „Mediatizations Studies”, współautorski artykuł w pracy zbiorowej wydanej w zagranicznym wydawnictwie, a także rozdział w pracy zbiorowej pod redakcją. Kolejny współautorski artykuł dotyczący dyskursu medialnego został przyjęty do publikacji w „Zeszytach Prasoznawczych”. Habilitantka deklaruje także współredakcję jednego z numerów czasopisma „Nowe Media”. Opublikowała też analizę dotyczącą specyfiki komunikacji politycznej w Polsce w piśmie „El Molinillo”.

Dorobek publikacyjny jest osadzony w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach. W kategoriach liczbowych mógłby być on bardziej obszerny, ale oceniam go łącznie, wraz z publikacjami wskazanymi jako podstawowe osiągnięcie naukowe. Wynika to z konstrukcji wniosku habilitacyjnego, w którym grupa najważniejszych publikacji stanowi podstawowe osiągnięcie naukowe, co świadczy również o przemyślanym przygotowaniu całej dokumentacji. Z analizy publikacji widać, że Habilitantka dobrze się czuje w projektach zespołowych, chociaż liczba publikacji jednoautorskich mogłaby być nieco poszerzona.

Za swoje publikacje naukowe Habilitantka uzyskała łącznie 1027 punktów MNiSW. Łączna wartość Impact Factor wynosi 5,044. Liczba cytowań w Web of Science Core Collection wynosi 8, a indeks Hirscha 2, liczba cytowań w bazie Scopus wynosi 17, a indeks Hirscha 2. Z danych Google Scholar wynika, że prace były cytowane łącznie 86 razy, a indeks Hirscha wynosi 6 (Wykaz osiągnięć naukowych, s. 18).

Obszarem wartym podkreślenia jest udział dr Barbary Brodzińskiej-Mirowskiej w szerokim spektrum konferencji naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym, co świadczy o Jej aktywności w środowisku politologiczno-medioznawczym. Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitantka prezentowała wyniki swoich badań na dwudziestu ośmiu konferencjach naukowych. Były to zarówno wystąpienia konferencyjne w Polsce (m.in. Ustroń, Wrocław, Gdańsk, Lublin, Kraków, Warszawa), a także udział w konferencjach zagranicznych (Mainz, Lizbona, Praga, Brema, Tartu, Zagrzeb, Madryt). Uzupełnieniem tej części dorobku po uzyskaniu stopnia doktora jest pełnienie funkcji sekretarza naukowego konferencji „Nowe media w zarządzaniu komunikacją. Nowe trendy i wyzwania”, a także rola współtwórczyni i współmoderatorce panelu „Mediatyzacja jako proces transformacji społeczeństwa. Konieczność redefinicji pojęcia w dobie nowych technologii” w czasie kongresu Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej w 2016 r.

Elementem istotnym przy ocenie dorobku Habilitantki jest aktywność w realizacji projektów badawczych. Należy do nich projekt „Partie polityczne w relacji z otoczeniem społecznym – analiza strategii organizacyjnych i komunikacyjnych”, zrealizowany w latach 2016-2020 pod kierownictwem prof. dr hab. Anny Pacześniak w ramach programu Sonata BIS Narodowego Centrum Nauki. Dr Barbara Brodzińska-Mirowska była współinicjatorką i współzałożycielką międzyuniwersyteckiego konsorcjum badawczego z Uniwersytetem Wrocławskim, brała udział w przygotowaniu wniosku, a także pracowała w zespole badawczym (s. 30). W kontekście realizacji projektów warto także wymienić udział, od listopada 2023 r., w polskim zespole eksperckim, który przygotowuje się do realizacji międzynarodowego projektu badawczego PROJECT 3P. Jest on kierowany przez pracowników naukowych z uniwersytetu w Madrycie. Obecnie trwają prace nad stworzeniem sieci badawczej naukowców z Europy, Azji i Ameryki Południowej. Habilitantka realizowała także granty uzyskiwane na macierzystej uczelni w ramach programu dla młodych naukowców na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych. Była członkiem zespołu badającego partie polityczne w województwie kujawsko-pomorskim z perspektywy organizacyjno-komunikacyjnej, a także kierownikiem projektu zespołowego i wykonawcą w grantie dotyczącym mediatyzacji polityki w obliczu wyzwań w wymiarze teoretycznym i praktycznym (s. 33).

Istotnym elementem aktywności naukowej i badawczej są staże i wyjazdy naukowe. W tym obszarze można odnotować staż w maju 2023 r. w Uniwersytecie Śląskim, w czasie którego dr Barbara Brodzińska-Mirowska prowadziła badania jakościowe dotyczące przeobrażeń dziennikarstwa politycznego (s. 30). W 2019 r. uczestniczyła w warsztatach naukowych

dotyczących kwestii badania prywatności w uniwersytecie w Mainz. W 2014 r. dr Barbara Brodzińska-Mirowska prezentowała wyniki badań na uniwersytecie w Sienie, w trakcie wyjazdu naukowo-dydaktycznego w ramach programu Erasmus.

W roku 2022 i 2023 dr Barbara Brodzińska-Mirowska otrzymała wyróżnienie rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu za osiągnięcia naukowe (s. 34).

Podsumowując tę część opinii, dorobek naukowy i badawczy, aktywność konferencyjna, realizacja projektów badawczych i staży daje podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

4. Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego

Jako dydaktyk w swoim macierzystym uniwersytecie, Habilitantka prowadziła zajęcia dla studentów pierwszego i drugiego stopnia na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna. Były to w szczególności przedmioty: nauka o komunikowaniu, public relations i zarządzania reputacją, etyka w PR, zarządzanie komunikacyjną sytuacją kryzysową i warsztaty wystąpień publicznych. Dr Barbara Brodzińska-Mirowska była również promotorką ok. trzydziestu prac licencjackich na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna, a także recenzentką dwudziestu siedmiu prac licencjackich. Elementem dorobku dydaktycznego są także zajęcia realizowane w Collegium Civitas w Warszawie. Warta podkreślenia jest rola promotora pomocniczego rozprawy doktorskiej Anny Quirin „Branding narodowy w polityce zagranicznej Polski i Niemiec. Analiza komercjalizacji zagranicznej polityki wizerunkowej”, która została obroniona w 2019 r. na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika (s. 31).

W swojej uczelni dr Barbara Brodzińska-Mirowska angażuje się w działania o charakterze organizacyjnym. Można tu wymienić pracę w Wydziałowej Radzie ds. Jakości Kształcenia na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych (lata 2016-2018); zadania opiekunki studenckiego koła public relations; prace w zespole przygotowującym program studiów specjalizacji branding i public relations (lata 2012-2013). W tym kontekście warto również wymienić prace przy organizacji w Toruniu Olimpiady Wiedzy o Mediach (2014), a także aktywność przy wydawaniu czasopisma „Nowe Media” w roli sekretarza redakcji (2011-2013) i redaktora naukowego (2011-2014).

Habilitantka należy do Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej. W ramach aktywności zawodowej recenzowała artykuły naukowe w czasopismach. Można tu wymienić

czasopisma polskie: „Mediatization”, „Wrocławskie Studia Politologiczne”, „Kultura i Edukacja”, „Studia Europeans Genesnesie”, „Avant. Pismo awangardy filozoficzno-naukowej”, „Nowa Polityka Wschodnia”, „Zeszyty Prasoznawcze”, a także co istotne czasopisma zagraniczne: „Democratization”, „Communication Theory”, „The International Journal Press/Politics” (s. 32).

Istotnym obszarem aktywności dr Barbary Brodzińskiej-Mirowskiej jest wykorzystywanie wiedzy naukowej w ramach współpracy z podmiotami zewnętrznymi. Przejawem tego jest udział w 2012 r. w projekcie badawczo-rozwojowym z podmiotem medialnym, który dotyczył badań wizerunku organizacji, a także strategicznych założeń dotyczących komunikacji. W tym obszarze sytuuje się również udział w programie Transferu Wiedzy NiP – Nauka i Praktyka w 2012 r., który obejmował współpracę nauki z sektorem biznesu. Elementem popularyzacji nauki i wykorzystywania prac badawczych w praktyce jest również aktywność ekspercka w mediach regionalnych i lokalnych. Habilitantka wymienia tu współpracę z: tygodnikiem „Polityka”, „Dziennikiem Gazetą Prawną”, „Nowościami”, „Gazetą Pomorską”, portalami internetowymi Wirtualna Polska i Onet, stacjami radiowymi RMF.Fm, Radio 357, Radio Nowy Świat, radia TOK.fm, telewizją TVN24 (s. 33).

Podsumowując należy wskazać, że dorobek dydaktyczny, organizatorski i popularyzatorski Habilitantki jest szeroki i wieloaspektowy. Jest związany w przeważającej części z dyscypliną nauki o komunikacji społecznej i mediach i daje podstawę do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

5. Wniosek końcowy

Podsumowując zarysowane powyżej uwagi stoję na stanowisku, że dr Barbara Brodzińska-Mirowska spełnia wymogi zawarte w art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z 2018 r. (Dz.U. 2018 poz. 1668) dotyczące nadania stopnia doktora habilitowanego. Podstawę tego przekonania stanowi cykl powiązanych tematycznie publikacji pod zbiorczym tytułem „Wielowymiarowe komunikowanie polityczne polskich partii politycznych w dobie czwartej ery komunikacji”, który został wskazany jako podstawa oceny wniosku habilitacyjnego, a także pozostała aktywność naukowa, badawcza, udział w realizacji projektów, działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska.

Dlatego też wnioskuję o dopuszczenie dr Barbary Brodzińskiej-Mirowskiej do dalszych etapów postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach.

Renata Kucera 11